

Kapıcı

– kamil-erbil · 08 Ocak 2025

Mesai bitiminde ve hafta sonu tatillerin de şehir içi dolmuşlarında çalışıyordum. Yine bir Cumartesi çalıştığım dolmuşla duraktan aldığım müşterileri son durağımız doğru gidiyordum. Son durağa varmadan arabada tek bir erkek müşteri kalmıştı. "Şoför bey sizinle özel konuşabilirmiyim?" Aynadan adama baktığımda hiç tanıımıyordum. "Konu ?" "Çok özel !" dedi. "Ben seni tanıımıyorum ki nasıl özelimiz olur ?" " İnan bana çok ama çok özel" Meraklanmışım. " Bir saat sonra arabayı diğer şoföre teslim edeceğim, o zaman buluşabiliriz" dedim. Çay bahçesine girdiğimde adam köşedeki masalardan birine oturmuştu. Beni görünce eliyle işaret ederek çağırdı. Mekan yaz olduğundan epeyi kalabalıktı. Ortalık artık kararmaya başladığından mekanın ışıkları yanmaya başlamıştı. "Hoş geldin!" "Hoş bulduk!" Merakım iyice artmıştı. İlk defa gördüğüm biri çok önemli bir şey konuşmak için beni davet etmiş,bende nedendir bilmem belkide merakımdan kabul etmişim. Birer orta kahve söyledi. "Yavaş,yavaş şu önemli konu neyse konuşmaya başlasak?" "Tabi, olur olur" Adam sandalyesini benim tam karşıma çekti ve dikkatlice bana bakmaya başladı. "Hayırdır birader ?" " Şimdi sende bana şöyle dikkatlice bir bak bakalım beni tanıyabilecek misin?" "Biradersen benle dalgamı geçiyorsun?" "Hadi bak,bak!" Adama bir müddet dikkatlice baktım. "Çıkaramadım!" dedim. "Çok uzun zaman oldu. Hatırlamaman normal . Ama şimdi ben sana hatırlatacağım" dedi. "Birader ses tonundan tehdit seziyorum" deyince "Yok canım ne tehdidi ?" "Bak birader piyango gibi karşıma çıkıp benimle oy onuyorsun. Canım sıkılmaya başladı,haberim olsun" " Tamam,tamam. Dinle!" Adam sandalyesini düzettikten sonra konuşmaya başladı. "Sen beni hatırlamadın ama bu kadar zaman geçmesine rağmen ben seni hiç unutmadım. Sitenin bahçesinde bisiklet yarışı yaptığımız günleri dün gibi hatırlıyorum" Karşımdakine bir daha dikkatlice bakınca yıllar öncesi bir anda hafızamda sanki canlanıverdi. "Yoksa..Sen ?" "Evet" dedi adam . Yıllar önce babam bir sitede site görevlisi iken babasıda site yönetim kurulu başkanıydı. "Yıllar sonra sizi beni bulmaya zorlayan nedir?" "İzin verirseniz anlatacağım" dedi. "Her şey çok gerilerde kalmış,bende o yılları unutmak için bu kadar uğraş verdiğim halde o zamanları tekrar tazelemenizi anlayamadım,anlamakta istemiyorum." dedim . Gitmek için kalktığımda kolumdan tuttu "N'olur bir izin verde konuşayım. Kısada olsa küçükken geçirdiğimiz o günlerin hatırına. Lütfen beni dinlemenizi istiyorum. Olanlardan ne ben ne de siz sorumlusunuz. Olanlar olmuş. Sizden tek ricam beraber oynadığımız o günlerin hatırına lütfen beni bir dinleyin." İkimizde tekrar masaya oturduk. Anide gözlerimin önünde hiçbir zaman hatırlamak istemediğim o günler canlanmaya başladı. Babam uzun zamandır bu sitedey di site görevlisi olarak çalışıyordu.. Görev yapan site başkanları ile her şey çok iyiydi. Babam diye söylemiyorum, site için gecesini gündüzüne katıp çok çalışıyordu. Bir gün bu kişinin ailesi siteden daire aldı. Babasının halasının eşi, vefat eden anneannemin öz amcasıydı. Dolayısıyla da benim ve annemin de amcasıydı.. Annemin babası ile anneannemin amcası arasında anneannemin vefatından sonra evlenmesinden dolayı tatsızlık oluşuyor. Bu tatsızlık her geçen gün daha da büyümüş. Dayımda amcamın kıskırtması ile babamdan tamamen kopmuş.Hatta dayımın kızı olmuş dedem bunu hiç görememişti. Çünkü dayımla yengem göstermemek için her şeyi yapmışlar. Dedem torununu ilkokula giderken ancak görebilmiş. Dayım ve

yengemin kışkırtması amcamın fişeklemesiyle annem de babamın yanından ayrılmış dayımın evinden gelin çıkmış. Benim doğumuma 15 gün kala yeni anneannemin ısrarları neticesinde dedem bizimle barışmış. Amcam,annemin dedemle barışmasından sonra anneme ve bize de düşman olmuş. Dedem ve anneannem çok iyiydiler. Barışmalarına rağmen dedem hiçbir zaman annemin adını ağzına almadı. İşte bu ailevi gerginlik bunların siteye taşınması ile başka şekle büründü. Zaman için de babası site başkanlığına seçildi. İşte her şey yavaş yavaş bizim için değişmeye başladı. Babası, eniştesi olan amcamın öfkesini bizden çıkarmaya başladı. Sanki bütün olaylar sistematik bir şekilde ardı ardına sahneye konuluyordu. Zavallı babam ise her şeye göğüs gererek canla başla hayatını hiçe sayarak 7/24 çalışıyordu. Bu çalışmalarına rağmen bir kuruş fazla mesai ücreti alamıyor,izin hakkı kullanılmıyordu. Her fırsatta babamı iğnelemekten başka bir şey yapılmıyordu. Babam, olanların sebebini sorduğunda, "işine gelirse,gelmezse çıkarsın" deniyordu. Amaç ,babamı bu kadar yıl çalışmasına karşın onun tazminat ödemediğini sağlamaktı. Bir zaman sonra sözde yapmadıkları hakkında yazılı açıklama isteme faslı başladı. O kadar ileri gidildi ki yazıya cevap verilememesi için yazı tatil günü tebliğ edilerek bir günlük süre içinde cevap verilmesi isteniyordu. Derken bir gün babamın görevlerini yapmadığı gerekçesi ile işine tazminatsız son verildi. Babam kalp krizi geçirdi. Günlerce hastanelerde kaldı. Elimizde ne var ne yok tükendi. Tüm bunlar olurken bizim ailenin tüm yükü zavallı dedemin üstüne bindi. Bu arada zaten hasta olan babamın ikinci eşi anneannem de vefat etti. Dedem ve annem hastane köşelerinde gelgitte uğraşırken yoğun bakımda yatan babama birde felç geldi. Bir hafta içinde babam vefat etti. Zavallı annem de daha fazla olanlara dayanamayarak altı ay içinde felç geçirdi. Annem de yoğun bakım da 25 gün yattı ve vefat etti. Dedemle ben kalmıştık. Zavallı dedemle birlikte çok zor şartlarda yaşıyorduk. Ben bu arada liseyi bitirmiş bir işte çalışmaya başlamıştım. Askerden döndüğümün haftasında da dedem vefat etti. Dedemin bir dostunun yardımı ile devlet dairesinde işe başladım. Çalıştığım dairede arkadaşlarımla girişimleri ile bir kızla evlendim.Bir kızım oldu.Ailemi daha rahat yaşatabilmek için hafta sonu ve resmi tatillerde bir dolmuşta şoförlük yapıyordum. Tüm bunlar bir anda film şerdi gibi gözümün önünden geçti. "Birader, yıllar sonra yıllardır unutmaya çalıştığım acılarımı tekrar deşmenin ne sana ne de bana bir faydası var" Adam elimi tutarak "Senin gibi benimde hatırladığımda acı duyduğum olayları hatırlamak inan ki beni senden çok fazla rahatsız ediyor. Bunu söylemek zorundayım, sizin karşınıza çıkmak benim için kolay mı oldu sanıyorsun? Ben yıllarca babanın ambulansla götürülürken senin annenle birlikte onunla giderken bana öyle bir bakışın vardı ki,işte bu bakış nedendir bilmem ama benim yıllarca bu güne kadar sürecektir olan vicdan azabım olacaktı. Dediğim gibi olanlarda ne senin nede benim suçum vardı." "Birader, ya artık beni bulmanın nedenini anlat yada ben gidiyorum" dedim. Masadan kalktım ki tekrar koluma sarıldı "Lütfen oturmusun? Her şeyi anlatacağım!" dedi. Masaya tekrar oturdum. Adam biraz su içtikten sonra anlatmaya başladı. "Babamın site yönetim kurulunu ,ailele eniştemin arasındaki ailevi soruna alet etmesi sonucu babamı tazminatsız işten attığını, babamla birlikte siteden ambulansla ayrıldığınızdan sonra sizi bir daha bu güne kadar hiç görmedim. Veya görmeye cesaret edemedim. Deden siteden eşyalarınızı taşıırken site sakinleriyle konuşmasında, babamın yoğun bakımda olduğunu öğrendim. Günlerce uyuyamadım. Babama neden bunu yaptığını sorduğumda bana, onlar bunu çoktan hak etmişler di dedi. Sebebini sorduğumda sadece, eniştemin intikamını aldım dedi. Ne intikamı dediğimde, o adamın kayınpederi Eniştemi dinlemedi ve kendi kafasının dikine gitti,evlendi.

Kötümü yaptı? Evet! dedi. Neden dediğimde sadece evlenmeyeceki ti dedi . Hepsi bumu? dedim . Evet hepsi bu. Hiç başka bir şey yokmu? dedim. Yok! dedi. Olanların hepsinin tek sebebi sadece bu!..Yazık değilmi bu aileye? dediğimde, sen bacak kadar boyunla bu işe burnunu sokma dedi. Zaman içinde babanı işten tazminatsız atan yazının altında imzası bulunan yönetim kurulu üyeleri kısa zaman sonra nedendir bilinmez teker teker dairelerini satıp gittiler. Babam bir zaman zafer kazanmış komutan edasıyla etrafta dolaştı. Bir zaman sonra babam da çalıştığı işten tazminatsız çıkarıldı. İş bulamadı. Babamın ailesinden alan arazilerde zirai faaliyet yapmaya başladı. Bizde sitedeki dairemizi sattık.Her ne kadar maddi sorunumuz yoksa da babamda bir durgunluk başlamıştı. Hep yalnız kalma isteği vardı. Geceleri ter içinde uyanıyordu. Bir gün babam traktörle tarlaları kontrole gitti. Akşam dönmeyince aramaya çıktık. Babamı bir tarladan diğerine geçmek isterken traktör devrilmiş altında sıkışmış halde bulduk. Bel kemiği kırılmıştı. Tüm vücudu felç olmuştu. Aylarca hastanede kaldı. Yıllarca evde felçli yattı. Babam sadece fısıltı halinde çok zor konuşabiliyordu.Babama her bakışında ona bazı şeyleri hatırlatmak istiyordum,yapamıyordum. Bu arada eniştemde kahvesinin önünde otururken bir aracın altında kalarak vefat etti. Ancak eniştem vefat etmeden babamla baş başa uzunca bir süre odada baş başa kaldılar. Eniştem odadan çıktığında berbat haldeydi. Her geçen gün babamın ağrıları artıyor,sabaha kadar inliyordu. Çok uzun bir zaman bu durum devam etti. Artık iyice zayıflamıştı. Birgün beni çağırırdı. Herkesi dışarı çıkardı. Yalnız kalmıştık. Çok zor olsa da babamla yarı hırıltılı yarı işaretle konuşmaya çalıştık. O konuşmamızda ben onun ne demek istediğini gayet iyi anlıyordum." "Sonuca gelsek!" dedim. "Babam bu konuşmadan iki hafta sonra öldü. Tüm vücudu devamlı yattığından yara içindeydi." "Sonuç?" "Babamla eniştem yalnız kalıp konuşmuşlardı ya,işte o konuşmada eniştem;kendi hırsına yenik düşerek sizin ailenize yanlış yaptığını söylemiş. Babamı da buna alet ettiği için devamlı vicdan azabı çektiğini ,artık buna dayanamadığını söylemiş. Bak arkadaşım beni sakın yanlış anlama, babam vefatından önce son isteği benim bunu yapmamı istemektir." Adam çantanın İçinden bir paket çıkarıp masanın üstüne koydu. "Bunu kabul etmeni istiyorum" dedi. "Tahmin ettiğim şey mi bu?" Dedim. Sadece başını "Evet" anlamında salladı. Masadaki pakete uzun uzun baktım. Bu benim babamın zamanında hak edip de alamadığı tazminattı. Hak edilenden de çok fazla olmalıydı. Ayağa kalktım. Adam da ayağa kalktı. "Bak birader,biz yıllarca aç açık çok zor şartlar altında yaşadık ama onurumuzdan hiç kaybetmedik. Benim babamda senin babanda öldü. Her ikisine de Allah rahmet eylesin. Ailemin yıllarca acı çekmesine ve mahvına sebep olan bu parayı kabul edeceğimi nasıl düşünebilirsin? Nede olsa sen tüm bunlara sebep olan o babanın evladısın. Başka türlü davranmanı zaten beklemiyorum.. Her ikisi de bu dünyadan göç etti. Olayların başlangıcında babam, sebep olanları Allaha havale etmişti. Artık orada hesaplaşırlar. Allahın değirmeni geç öğütür ama ince öğütürmüş" Dedim ve arkama bakmadan hızlı adımlarla oradan uzaklaştım.

Kamil ERBİL